

ÇEDES-OK ATMA ETKİNLİĞİ

Çedes projesi kapsamında Değerler Kulübü öğrencilerimiz Türk tarihinde de önemli yeri olan ok atma etkinliği gerçekleştirdiler. Okçuluk beden terbiyesi veren bir spordur. Okçuluk sporunu yapan her insan kendi vücuduna hakim olmayı ve nasıl kullanması gerektiğini iyi öğrenir. Adaptasyon ve motivasyonu güçlendirir. Dikkatli ve duyarlı olmayı sağlar.Zorlukları yenmeyi öğretir.Kişiye her zaman kendisini geliştirmeyi öğretir.Sadece başarıya ve kazanmaya konsantre eder.Kişinin kendi öz güvenini yükseltir ve ön plana çıkartır.Kişinin içindeki savaşçı yanını ortaya çıkartır.Okçu önemli başarıların altına imza atmayı hedefler.Amaçlı, planlı, düzenli ve bilimsel çalışmayı öğretir.Sabretmeyi ve sabırlı çalışmayı öğretir.Başarmak için ilk önce kendimizi aşmak gerektiğini öğretir. En iyi okçu kendisini yenendir.Sürekli mücadeleyi, pes etmemeyi ve hiç yılmama yetisini kişiye kazandırır.Kişinin zihinsel düşüncesiyle fiziki hareketlerini olumlu yönde eleştirebileceğini öğretir.Doğru nefes almayı sağlar; doğru nefes alırken daha fazla oksijenin beyne akın etmesiyle beynin verimli çalışmasına sebep olur.Vücuda uzun süreli dayanıklılık kazandırır.

Ayrıca Türk okçuluğu, Türklerde okçuluğun ve özellikle atlı okçuluğun önemi tarih öncesi zamanlara kadar uzanır. Yaklaşık MÖ 5000'den itibaren Altay ve Tanrı Dağları ve çevresinde ortaya çıkan, daha sonra da İç Asya'ya tamamen egemen olan "Atlı Bozkır Kültüründe" atlara ve okçuluğa büyük önem verilmektedir.^[1] Tarihteki Türk atlı okçuları, dört nala giderken eyer üstünde dönüp arkaya ok atarak hedefe tam isabet ettirme ustalıklarıyla tanınmışlardır.

Türk kültürünün geçmişinde okçuluk geniş bir alanda öneme sahip olmuştur. Orta Asya'da geçim kaynağı ve askerî tatbikat niteliği olan sürek avları, Türk atlı okçuluğunun gelişmesini sağlamış; Türkler bu becerilerini Orta Asya'dan Anadolu'ya taşımışlardır. Savaşçılık, avcılık, sporculuk gibi alanların dışında sosyal alanda da okçuluk önem teşkil etmiştir. Örneğin askeri bayramlarda, dinsel törenlerde çeşitli sportif okçuluk yarışmaları toplumsal hayatta yer almıştır.

Avrasya coğrafyasında göçebe yaşayan Türklerin ok ve yay yapımında kullanılan özel malzeme ve teknikleri gizli bir şekilde usta-çırak yoluyla nesilden nesle aktarması, teknolojik fark sayesinde yerleşik halklara karşı Türklere üstünlük sağlamış ve silah üreticisiyle ailesine sosyal yaşamda seçkinlik kazandırmıştır.

